

Ikt. sz.: KVB-42/10-6/2022.

KVB-1/2022. sz. ülés
(KVB-1/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Költségvetési bizottságának**
2022. május 18-án, szerdán, 11 óra 36 perckor
az Országház Széll Kálmán termében(főemelet 64.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Nagy Márton István gazdaságfejlesztési miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	5
<i>Nagy Márton István expozéja</i>	6
<i>Kérdések, válaszok</i>	11
<i>Újabb kérdések és válaszok</i>	24
<i>Határozathozatal</i>	26
<i>Egyebek</i>	27
<i>Az ülés berekesztése</i>	28

Napirendi javaslat

1. Nagy Márton István gazdaságfejlesztési miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Vajda Zoltán (MSZP) a bizottság elnöke

Dr. Szűcs Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke
 V. Németh Zsolt (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Barcza Attila (Fidesz)
 Herczeg Zsolt (Fidesz)
 Szabó Zsolt (Fidesz)
 Dr. Szeberényi Gyula Tamás (Fidesz)
 Jámbor András Imre (Párbeszéd)
 Bakos Bernadett (LMP)
 Ritter Imre (nemzetiségi képviselő)

Helyettesítési megbízást adott

Kara Ákos (Fidesz) dr. Szűcs Lajosnak (Fidesz)
 Dr. Tilki Attila (Fidesz) Barcza Attilának (Fidesz)
 F. Kovács Sándor (Fidesz) Szabó Zsoltnak (Fidesz)
 Dr. Szeberényi Gyula Tamás (Fidesz) távozása után Herczeg Zsoltnak (Fidesz)
 Dr. Hargitai János (KDNP) V. Németh Zsoltnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Bósi Ferenc bizottsági munkatárs
 Dr. Kocsis-Birinyi Georgina bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászóló

Nagy Márton István gazdaságfejlesztési miniszterjelölt

Megjelentek

Dr. Fónagy János nemzeti vagyonnal kapcsolatos parlamenti ügyekért felelős államtitkár
 Lóga Máté államtitkárjelölt
 Dr. Túri Anikó államtitkárjelölt

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 36 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

VAJDA ZOLTÁN (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: *(Sikerült bekapcsolnom a mikrofont. Nekem ez még egy új műfaj minden szempontból, úgyhogy remélem, hogy technikailag és tartalmilag is le fogom tudni ezt vezetni.)*

Szép jó napot kívánok mindenkinek! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait. Köszönöm a sajtó megtisztelő részvételét, köszöntöm a munkatársaikat és a munkánk iránt érdeklődőket a Költségvetési bizottságnak e ciklusban az első ülésén. Az ülést ezennel megnyitom.

Szeretném tájékoztatni önöket, hogy Ritter Imre, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága elnöke kérésére az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 26. § (3) bekezdése alapján engedélyeztem, hogy Szolga József horvát nemzetiségi szószóló úr és Akopján Nikogosz örmény nemzetiségi szószóló úr a Költségvetési bizottság ülésein tanácskozási joggal mostantól a jövőben részt vehessen. Szeretettel köszöntöm őket is, ha majd itt lesznek.

Be szeretnék jelenteni helyettesítéseket, illetve megállapítani a határozatképeséget. Be szeretném jelenteni, hogy Kara Ákos urat dr. Szűcs Lajos, dr. Tilki Attilát Barcza Attila és F. Kovács Sándort Szabó Zsolt képviselő urak helyettesítik a mai bizottsági ülésen. Azt is megállapítom, hogy a megjelent képviselő hölgygel és urakkal és a helyettesítésekkel együtt a Költségvetési bizottság ezennel határozatképes.

Javaslatot tennék a napirend elfogadására. Az erről való döntés következik. Képviselőtársaim tegnap megkapták e-mailen az ülés napirendi javaslatát. Azt szeretném kérdezni a tisztelt bizottságtól, hogy ki ért egyet a napirendi javaslattal. Kérem, szavazzanak! Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Ki az, aki esetleg nem támogatta? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)*

Megállapítom, hogy a bizottság a napirendi javaslatot egyhangúlag elfogadta.

Nagy Márton István gazdaságfejlesztési miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

Akkor kezdenénk az 1. napirendi ponttal, amelynek keretében nagy tisztelettel meghallgatnánk Nagy Márton István gazdaságfejlesztési miniszterjelölt urat.

Kinevezés előtti meghallgatásán szeretettel köszöntöm miniszterjelölt urat, Fónagy János államtitkár urat és a kedves kollégákat, akik eljöttek.

Ezennel a napirendi pont tárgyalását megnyitom. A miniszterjelölti meghallgatásra az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján kerül sor. E rendelkezés értelmében a miniszteri tisztségre javasolt személyt az Országgyűlésnek a miniszter feladatköre szerinti hatáskörrel rendelkező bizottsága a kinevezését megelőzően meghallgatja.

Szeretném tájékoztatni önöket, hogy a Házbizottság ülésén végül is nem alakult ki konszenzus a miniszterjelöltek bizottság előtti meghallgatási rendjére vonatkozóan, így az Országgyűlésről szóló törvény 13. § (6) bekezdése alapján házelnök úr határozta meg a 2022. május 17-én kelt állásfoglalásában, amit megküldtünk a bizottság tagjainak, azt megismerhették.

Mielőtt megadnám a szót miniszterjelölt úrnak, tájékoztatom önöket, hogy miniszterjelölt úr kezdeményezte szemléltetés engedélyezését nálam. Erről az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 38/A. § (3) bekezdés alapján a bizottságnak kell döntenie. Engedjék meg, hogy egy mondatban jelezzem, a szemléltetést én támogatandónak tartom most is és általában is, de döntésünket

természetesen szükséges meghoznunk. Erre tekintettel azt kell kérdeznem a bizottságtól, ki ért egyet azzal, hogy a miniszterjelölt úr szemléltetést alkalmazzon. *(Jelzésre:)* Bocsánat, még egy újabb helyettesítést bejelentenek, amit most kaptam: dr. Hargitai János urat V. Németh Zsolt helyettesíti. Most szeretném, hogy szavazzunk arról - én is, mondom, támogatom -, hogy lehessen szemléltetni a bizottságban. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Ki az, aki nem értett egyet ezzel? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)*

Megállapítom, hogy a bizottság a szemléltetést egyhangúlag engedélyezte szeretettel miniszterjelölt úrnak.

Akkor felkérném miniszterjelölt urat, ismertesse azokat a szakmai, politikai célokat, elveket, elképzeléseket, amelyeket munkája során elérni, érvényesíteni kíván. Kérem, arra is térjen ki, milyen struktúrában képzei el minisztériumát, továbbá a tárca közötti együttműködésre vonatkozó elképzeléseit is ismertesse számunkra. Ezt követően majd a bizottság tagjai feltehetik kérdéseiket, megtehetik észrevételeiket, oly módon, hogy minden egyes személytől elhangzott kérdést miniszterjelölt úr válasza kövessen. Tisztelettel, miniszterjelölt úr, öné a szó.

Nagy Márton István expozéja

NAGY MÁRTON ISTVÁN gazdaságfejlesztési miniszterjelölt: *(Előadását kivetített prezentáció kíséri.)* Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Köszöntök mindenkit, a sajtó képviselőit is. Köszönöm a lehetőséget is.

Alapvetően egy gazdaságfejlesztési miniszteri portfóliót, illetve az elképzeléseket szeretném bemutatni. Gondolom, mindannyian tudják, hogy a Gazdasági bizottság korábban meghallgatott, ott is tartottam egy prezentációt, ez a prezentáció teljesen más prezentáció, más szempontból mutatja meg a gazdaságfejlesztési minisztérium kérdéskörét. Természetesen az a prezentáció is elérhető, ha gondolják, nem tudom, milyen egyeztetések vannak a bizottságok között, azt gondolom, hogy hozzá tudnak jutni. Ez költségvetési szempontból, illetve a pénzügyi stabilitási szempontokat is figyelembe véve mutatja be önöknek azt, hogy mit gondolunk arról, mit fog tartalmazni a gazdaságfejlesztési tárca, illetve milyen feladatok előtt áll.

Először hadd mutassam be, hogy milyen hatáskörök és felelősségi körök érkezhettek hozzánk. Az első a nemzeti pénzügyi szolgáltatásokért való felelősség. Ez azt jelenti, hogy minden olyan fejlesztési bank, MFB, illetve az Eximbank-csoport ide fog tartozni, amely képes ma a gazdaságban hiteleszközt, garanciaeszközt, adott esetben tőkeágon segíteni a vállalkozásokat. Ezen szervezetek mellett a garanciaszervezetek, a tőkealapok is itt lesznek, és nemcsak a többségi állami tulajdonú pénzügyintézetek, hanem a kisebbségi állami tulajdonú pénzügyintézetek is, és azoknak a kontrollja is idekerül.

Második pontként idekerül a pénz-, tőke- és biztosítási piaci szabályozásért való felelősség. Ez a Hpt., Tpt., s a többi, tehát az ágazati szaktörvények gondozását jelenti. Itt már szeretném hangsúlyozni, hogy én azt a szót, hogy „gondozás”, kevésbé szeretem, én a proaktivitást sokkal jobban szeretem. Tehát ezt az eszközt is nem passzív eszközként kell használni, hanem innovatív, proaktív eszközként kell használni.

A harmadik pont a nemzetközi pénzügyi kapcsolatokért való felelősség, ami a külföldi fejlesztési bankokkal való kapcsolattartást jelenti. Ismerhetik az EBRD-t londoni székhellyel vagy az EIB-t, tehát az ő eszközeiknek a becsatornázását a magyar gazdaságba és ennek egy aktív szerepkörét, egy aktívabb szerepkörét.

A gazdaságfejlesztés, ami a minisztérium neve is. Ez egy rendszerszintű gazdaságstratégiai szemlélet, ami arról szól, hogy Magyarországot a fenntartható

felzárkózási pályára hogyan tudjuk először is visszaállítani, hiszen válságos időket élünk, tehát válságot kell kezelnünk, a válságból a lehető legjobban megerősödve ki kell kerülnünk, majd visszaállítani a gazdaságot erre a fenntartható felzárkózásra. A gazdaságfejlesztés ezt a célt kell hogy szolgálja. Ebben két fontos szó van: felzárkózás, de fenntartható módon, mindez fenntartható módon, ez nagyon fontos dolog.

A következő a versenyképességről szól, ennek gazdasági és jogi feltételrendszere. Tehát hogy maga a „versenyképesség” mint szó megjelenik a hatáskörömben, szeretném hangsúlyozni, hogy ez egy fontos lépés, a versenyképességgel foglalkozni kell. Ez is - még egyszer - egy rendszerszintű megközelítéssel történik.

Az állami vagyonért is felelős lennék, illetve a postaügyért is, természetesen nem utolsó sorban.

Államtitkárként három személy segítené a munkámat. Balra Fónagy János ül, szerintem őt nem kell bemutatni, miniszterhelyettes, parlamenti államtitkár, a bölcsességére lesz szükségem. Lóga Máté jobboldalamon, aki gazdaságfejlesztésért, nemzetközi kapcsolatokért és ezekért a pénzügyi szolgáltatókért lesz felelős. Neki a szorgalmára, a proaktivitására és az innovatív megközelítésére fogok támaszkodni. Túri Anikó államtitkárjelölt asszony, aki a pénzügyi és egyéb gazdasági jogi szabályozásért, állami vagyonért és postaügyért lesz felelős. Neki a munkabírására, az alaposágára és a szabályozói tudására lesz szükségem. Rájuk fogok támaszkodni mint csapat.

Nem elfelejtve a három kohézió elvét, ami egy belső politikai kohéziót jelent a miniszterelnökkel és a kormány tagjaival, nagyon szorosan együttműködve; egy külső politikai kohézió elvét követi, ami a parlamenti képviselőkkel való együttműködést jelent; és a szakmai kohézió elvét követi, a gazdasági szereplőkkel való együttműködést, amelyben nemcsak a kamarák vannak benne, nemcsak a pénzügyi szektor van benne, hanem adott esetben egy vállalkozó is. Meg kell hallgatni mindenkinek a gondolatát, lehetnek az utolsó sarokban is olyan nagyszerű gondolatok, amelyből építkezni kell. Nagyon-nagyon szokatlan, a válság miatt nagyon nehéz körülmények között lavírozunk, minden innovatív és kreatív ötletre szükség van.

De mégis mit jelent ez a gazdaságfejlesztés? A gazdaságfejlesztés, ha azt nézzük, hogy az állami szerepkörbe hogyan lehet besorolni, egy fejlesztő államot jelent, az állam fejlesztő jellegét jelenti, de mindezt úgy, és itt a fenntartható felzárkózásnak egy vetületére szeretnék rámutatni, hogy a pénzügyi stabilitást meg kell tartani közben. A pénzügyi stabilitás definíciója számos, ha megnézik az irodalmat, valaki így definiálja, valaki úgy, nincs ugyanolyan definíciója például, mint az árstabilitásnak, ami mondjuk, 3 százalék, és az infláció egy bizonyos mértékéhez kötött. A pénzügyi stabilitásnak ilyen tekintetben mi egy különös, de fontos definíciót adtunk, mi úgy definiáljuk, hogy akkor stabilak a pénzügyeink, ha az állam és a pénzügyi rendszer stabilitása is megvalósul. Az állam stabilitása a költségvetést jelenti, a fiskális stabilitást jelenti; a pénzügyi rendszer stabilitása pedig azt jelenti, hogy a bankrendszer vagy a biztosítók stabilak, és nemcsak hogy ellátják a feladatukat, hanem gazdaságfejlesztést végeznek. Ez azt jelenti, hogy támogatják a gazdaságot. A pénzügyi közvetítés nem arról szól, hogy csak közvetítjük a pénzt, arról is szól, hogy segítjük a gazdaságot, különben nem lenne értelme. Erről is szeretnék majd beszélni.

De mielőtt ebbe belevágok, nem tudunk eltekinteni attól, hogy egy viharos évtizedbe léptünk, maga a Covid-válság is kialakított már egy olyan körülményt, amely megnehezítette a gazdaságok működését. Az energia- és élelmiszerárak növekedése nem a háborús helyzettel indult el, az orosz-ukrán konfliktussal, hanem már előtte elindult, a Covid-válság idején, 2020 áprilisától, ezt csak felgyorsította a

szomszédunkban megkezdődött háború, ami egy újabb lökést adott az energia- és élelmiszeráraknak. Nézzük csak meg, hogy a kőolajárak a kétszeresére emelkedtek egy év alatt, a gáz ára a négyszeresére, az áram ára az ötszörösére emelkedett. A Brentet ma 114 dollár/hordón jegyzik. Egy nagyon nehéz környezetben kell lavírozni, nem ugyanaz a környezet, ha 114-be kerül a Brent meg ha 60-ba kerül a Brent. Most ebbe ne menjünk bele, de mindenki érzi azt, hogy egy gazdaságnak és egy kormányknak az a jó, ha pénzbőség van, alacsony kamatok vannak, alacsony élelmiszerárak, alacsony energiaárak, akkor könnyű. Ez most nem könnyű.

A gabonaárak is hisztorikus csúcson vannak, a búza és a kukorica ára több mint kétszeresére emelkedett egy év alatt.

Az euró-dollár, ha valaki figyeli, majdnem paritáson van, egy euró egy dollár, egy dollár egy euró majdnem. Ezek nagyon különleges állapotok, ilyen nagyon régóta nem volt.

A tízéves állampapírhozamok emelkednek mindenhol, az Egyesült Államokban megközelíti a 3 százalékot; a német hozamok mínuszról átmentek pozitívba, az olasz hozam araszol fölfelé, 3 százalék körüli, a magyar pedig 7 százalék fölött van. Ez megnehezíti, megdrágítja az állam finanszírozását. De ne felejtjük el, ha az állam finanszírozása drágul, akkor a vállalatok finanszírozása is drágul, hiszen az államnál nem lehet olcsóbban finanszírozáshoz jutni a piacon.

Az ellátási láncok pedig akadoznak. Most persze mindenki beszél csiphiányról, erről, arról, de igen, ha rendelünk egy új autót, mondjuk, egy-másfél év; ha megnézik az autószalonokat, hogy néznek ki, szinte üresek, nincs bent bemutatóautó. Ha valaki kerékpárt akar vásárolni, előjegyzésben, pár hónap múlva megkapja. Olyan állapotok vannak, amivel nem találkoztunk még, egy olyan környezetben vagyunk, amivel még nem találkoztunk, itt kell helytállni.

A globális recesszió kockázata növekszik. A FED agresszíven emeli a kamatokat, az EKB júliustól kamatemelésbe kezd. És az infláció nagyon magasra szökött, de ma már, érdekes módon, maguk a piaci szereplők jobban félnek a recessziótól, mint az inflációtól.

Ezekben a viharos időkben, azt gondolom, az én feladatomban a hatékony válságkezelésben való részvétel, az eddigi gazdasági sikerek megőrzése, a válságból pedig minél jobban megerősödve kerüljünk ki, és a fenntartható felzárkózási pályára álljunk vissza. Hogy ez mit is jelent? 1995-ben még alig az 50 százaléknál voltunk az uniós fejlettségnek. Ez a GDP per capita, vásárlóerő-paritáson egy fejlettségi arányszámot mutat, 50 százalék. 2010-ben 66 százalékon voltunk, az Unióban a 21. Most 76 százalékon vagyunk, a 20. Közben leelőztük Görögországot, már rég Szlovákiát, Portugáliát. És az a kérdés, hogy mi lesz előttünk, ha a 3 százalékos növekedési többlettel megyünk az Unióval szembe, tehát míg az Unió, mondjuk, 2 százalékkal növekszik, mi meg 5-tel, az 3 százalékpontos növekedési többlet, és hosszú évek átlagában megtartjuk 2030-ig, akkor 90 százalékára fel tudunk zárkózni az Uniónak, a 15. helyen leszünk akkor. Ha 3,5-tel megyünk, akkor 100 százalékkal 12.-ek leszünk.

Ami még nagyon érdekes dolog, nem tudom, tudják-e, hogy ki van előttünk jelen pillanatban, tehát 20.-ak vagyunk, utánunk a portugálok, előttünk a lengyelek 19-cel. Ha szabad így mondanom, mi a lengyelekkel versenyzünk, és mi kéz a kézben a lengyelekkel megyünk. Szeretem azt nézni, és kicsit mosolygok rajta, amikor más országokhoz hasonlítjuk Magyarországot. Nem, mi a lengyelekkel közösen megyünk, és ha így nézzük, a lengyelek sarkában vagyunk jelenleg.

De persze a gazdaságfejlesztés egy gyűjtőfogalom, a gazdaságfejlesztés egy rendszerszintű, egy makroszintű megközelítés, egy stratégiai megközelítés, ez fog

megvalósulni az én minisztériumomban. Ez alatt azonban van egy mezoszint, amely alapvetően egy vállalati fejlesztést jelent, ezt látni fogják más minisztériumban; vidékfejlesztést jelent vagy területfejlesztést, ezt egy másik minisztériumban; és egy harmadikban az ipar- és az iparpolitika- vagy iparfejlesztést. Ez egy mezoszint. Van persze egy mikroszint is, maga az egyéni vállalkozás fejlesztése is. Úgy gondoljanak erre a struktúrára, hogy mi egy rendszerszintű stratégiaalkotó minisztériumként fogunk működni, remélhetőleg és biztosan elég gyorsan, elég kreatívan, elég innovatívan.

A gazdaságfejlesztésnek, ha azt kérdezik, mi a legfontosabb eleme, és ha csak egyet mondhatok, akkor mi az, mert mondhatnék nagyon sokat, akkor azt mondom, hogy beruházás, beruházás, beruházás - háromszor. A beruházási ráta ma Magyarországon 27 százalék fölött van. Háromfajta beruházást ismerünk: a magánberuházást, az államit és a lakosságit. A lakosság akkor ruház be, amikor lakást épít vagy vesz, az egy lakásberuházás. Mind a háromra szükségünk van, mind a hármat nagyon hatékonyan támogatni kell, finanszírozni kell, és ezt a beruházási rátát fenn kell tartani. Ha 25 százalék fölötti beruházási rátával futunk, akkor sikeresek leszünk. Ma Magyarországon ez a 27 százalékos beruházási ráta a magyar gazdaságot a top 3-ba emeli az Unión belül. Ez az egyik legfontosabb gazdasági sikerünk, amit meg kell őrizni.

Ehhez viszont természetesen mi kell? Pénz, csak pénz. Ha gazdaságot fejlesztünk, valakinek valahonnan finanszíroznia kell. Pénz kell hozzá, pénz nélkül nem megy.

Honnan lehet pénzt szerezni erre? A költségvetésből. Máshonnan? Uniós forrásokból. Máshonnan? Pénzügyi eszközökből, amiben benne van a fejlesztési bankok, a garancia- vagy a tőkeeszközök, de itt van például a bankrendszer is, a nagybankjainak, amelyeknek ugyanúgy megvannak, nem csak az állami bankoknak, a hitel-, tőke- és garancialábuk. Őket - ha véletlenül nem akarnák - arra kell ösztönözni, hogy a gazdaságot fejlessék, hiszen hosszú távon ez egy közös érdek, azzal közösen fejlődnek ők is.

Természetesen itt az FDI, a közvetlen külföldi tőkebefektetés, és itt a belső profit. Ha profitábilisak a vállalatok, természetesen a profitjukat, reméljük, nem elköltve, hanem visszafektetve, egy belső profitképzéssel tudják finanszírozni a jövőbeli fejlesztéseket.

Ebben az öt fejlesztési forrásban viszont van kettő, amely csak akkor aktiválható és használható, ha a stabilitása, az egyensúlya megvalósul. Ez a költségvetés, a másik pedig a pénzügyi rendszer stabilitása. Ez a kettő kulcsfontosságú rendszer, az állam pénzügyei és a bankrendszer vagy a pénzügyi rendszer pénzügyei.

Az elsőről beszélve. A költségvetésnél tavaly már elkezdődött a költségvetési hiány csökkentése, a GDP-arányos hiány 6,8 százalék volt, idén a cél 4,9 százalék. Ezt tartani kell, tartani fogjuk. A jövő évben pedig 3,5 százalék lesz a költségvetési hiány. Ezt is tartani fogjuk, el fogjuk érni.

Alul láthatják az uniós átlagokat. Ez a konvergenciar riportoknak, amit április végén a különböző tagországok benyújtottak, a gyűjtése. Míg '21-ben a 21.-ek voltunk a költségvetési hiány tekintetében, tehát minél előrébb vagyunk, annál kisebb a hiány, tehát a 27-ből 21.-ek voltunk, '22-ben ezzel a hiányszámmal már a 18.-ak vagyunk, és '23-ban a 19-cel középmezőnyösek vagyunk.

Ami az államadósságot illeti: természetesen az államadósságot is csökkenteni kell. Az államadósnál könnyebb dolgunk van, mert azt gyorsabban ki lehet nőni. Ha a növekedés megy, ugye, minden arányszám egy számláló és nevező, tehát a GDP növekedésén keresztül ki lehet nőni az államadósságot, hiszen az államadósnak nem a nominális nagysága számít, és kérem, hogy ne azt használják, hogy hány milliárd forintra emelkedett az államadósság, mindig GDP-arányosan kell nézni, az számít. És

abban 77 százalék alá sikerült csökkenteni '21-ben már az államadósságot, '22-ben 76 és '23-ban 74 százalék alá fogjuk csökkenteni. Az EU-átlag minden esetben sokkal magasabb, az EU-átlag 90 százalék '21-ben, 88 százalék '22-ben és 86 és 87 százalék közötti, 86,6 '23-ban. Sokkal jobbak vagyunk államadósságban, mint az EU-átlag.

A költségvetés stabilitása mellett a pénzügyi rendszer stabilitása is nagyon fontos. A pénzügyi rendszer azzal a kihívással néz szembe, hogy az alacsony kamatok kora véget ért. Jelen pillanatban a jegybank irányadó kamatlába 6,45 százalékon áll, és az alapkamat 5,4 százalék. Ha megnézik baloldalon ezt az ábrát, ez a régiós jegybankok kamatlábát mutatja, Magyarországon van a legnagyobb ebből. Ez tavaly, tehát '21 júliusban kezdett el emelkedni, és ha azt nézzük, mára, 9 hónap alatt jelentősen megemelkedett, 0,9 százalékról erre a 6,45 százalékra.

De mit is okoz ez valójában? Ezt a jobboldali ábrán látják, a hitelkamatokban. Nézzük meg a lakosságot: a jelzáloghitelek 4 százalék helyett ma már majdnem 7 százalékon vannak, a fogyasztási hitelek 6,5 százalék helyett 13 százalékon vannak, a vállalatok esetén pedig a folyószámlahitelek a kkv-k esetén 2,3 százalék helyett piaci alapon - nem a Széchenyi-kártyáról beszélek – 10 százalékon vannak. Az egyéb hitelek is jelentősen megemelkedtek. Nem ritka a kétszámjegyű kamatláb, ha a piacon keres valaki hitelt. Ilyen kamatlábakat nagyon nehéz kitermelni. Ez egy nagyon jelentős kihívás.

Közben meg magának a hitelnek jelen pillanatban van helye, hogy még elterjedjen, most csúnya szóval mondva, a banki penetráció a hitel/GDP-ben nagyon alacsony. Ha megnézik ezt az ábrát, a vállalati hitelállomány/GDP és a háztartási hitelállomány/GDP-t egymásra tettük hisztogram szerint, illetve a hitelbetéti arányt a magyar bankokban, ez az egyik legalacsonyabb az Unióban. Tehát nem kell félni attól, hogy valaki hitelt felvesz, messze van az, hogy túladósodjon. Itt is van két kifejezés, van az eladósodottság és a túladósodottság. Ha valaki eladósodik, az nem biztos, hogy rossz, mert fejlesztésre költ, beruházásra költ. Ha valaki túladósodik, az a rossz, mert túlnyújtózkodik azon, ameddig a takarója ér. Jelen pillanatban Magyarországon messze nincs magas hitel/GDP arány, tehát még tudunk hitelt fölvenni, a hiteleszköz nincs kihasználva, úgy, hogy sajnos, még egyszer, kétszámjegyű kamatok vannak.

Ebben a helyzetben nagyon fontos kihívás, hogy a hitelpiac zavartalanul működjön, mert elérkezik egy olyan állapot, amikor a kereslet visszaesik, hiszen ilyen magas kamatok mellett nem fogják felvenni a hitelt. Itt nagyon fontos a jegybank és a kormány együttműködése.

A növekedési hitelprogramot és a növekedési kötvényprogramot, érdemes elgondolkozni azon, hogy újraindítsa a jegybank, de a korábbiakhoz képest sokkal célzottabban.

A Széchenyi-kártya-programot tovább kell folytatni. Jelen pillanatban a kis-, középvállalatoknak - úgy, hogy jelenleg nincsen HP, tehát a növekedési hitelprogramot és a növekedési kötvényprogramot is a jegybank kivezette - alacsony kamatozású termék, ami a kkv-knak elérhető, csak a Széchenyi-kártya van, maximum 2,5 százalék mellett, amit a kormány támogat kamattámogatással és garanciadíj-támogatással. Semmi más nincs. Ha ez nem lenne, ma lényegében olyan lenne a hitelpiac a kkv-k számára, hogy az a finanszírozást teljesen betömítené.

Az MFB és az Eximbank hitelezési kapacitásait emelni kell. Ha rossz idők jönnek, akkor a fejlesztési bankokra szükség van, akkor van igazán szükség, hiszen a kinti bankrendszerből sokkal nehezebb forráshoz jutni, akkor jönnek a fejlesztési bankok. Nekik anticiklikusan kell viselkedniük, ha rossz idő van, hitelezési képességben és hajlandóságban erősíteni kell. A hitelgarancia programokat is ugyancsak aktívabban kell használni.

Egy bonyolult ábra, de megpróbálom elmagyarázni egyszerűen, ami mutatja a magyar bankrendszer állapotát. Az első állítás az, hogy négy-öt nagybank elég, nem kell több nagybank Magyarországon. Ott tartunk még mindig, hogy a bankrendszer konszolidációja, bár folyamatos, de nem valósult meg teljesen. Hatékony és versengő hazai bankrendszerre van szükségünk – ez még mindig nem valósult meg. Miért nem? Két mutató: a költség/teljes eszközállományban a legmagasabbak vagyunk az Unióban, tehát költséghatékonyságunk a bankrendszerben az egyik legrosszabb, ami részben mérrethatékonyságból ered; a másik mutató pedig azt mutatja, hogy egy hitelintézetben hányan dolgoznak, ebben pedig az egyik legrosszabbak vagyunk, átlagosan 900 ember dolgozik egy hitelintézetben. Nagyon sokan dolgoznak, ez mindenféleképpen munkaerő- és költséghatékonyságot jelent, és ezt meg kell szüntetni. Ez akkor szűnik meg, ha a bankrendszer verseng és hatékony. Ha verseng és hatékony, akkor a pénzügyi közvetítés olcsóbb, és mindenki azt látja, hogy a hitelkamatok alacsonyabban vannak. Ezért egy versenyképes pénzügyi rendszer kritériumai, amit felállít ez a minisztérium, az új kritériumai azok, hogy pénzügyi eszközöket zavartalanul kell biztosítani mind az állami intézeteknek, mind a piaci intézeteknek, bankoknak hitel, garancia és tőke formájában; a bankokat versenyeztetni kell, hatékonyabbá kell tenni, digitális bankokat akarunk látni, sokszor megkérdőjeleződik az is, hogy nekünk bankokra van szükségünk vagy a bankolás kell, nem ugyanaz; a pénzügyi közvetítés költségét pedig le kell szorítanunk mind a vállalati, mind a lakossági hitelpiac esetén. A hitelezést, a tőke és a garancia ellátottságát stratégiai szektorokban kell megjeleníteni, a kkv-szektorok felé kell irányítani, és segíteni kell a kifizetést, hogy kifelé menjenek a vállalatok, és külföldön szerezzenek tulajdont vagy éppen exportáljanak. Köszönöm szépen a figyelmet.

Kérdések, válaszok

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm miniszterjelölt úrnak, őszintén mondom - nem megyek még elébe, majd lesz hozzászólásom - a rendkívül meggyőző előadását.

Most megkérdézem a bizottság tagjait, hogy ki kíván kérdést feltenni miniszterjelölt úrhoz. *(Jelzésre:)* Én egyből megláttam Barcza Attila urat, aki felteszi a kérdéseit.

BARCZA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én is tisztelettel köszöntöm miniszterjelölt urat, tervezett csapatát és kollégáit. Köszönöm a beszámolót. Azt gondolom, hogy a jelen nehéz gazdasági helyzetben meg változó európai környezetben bizony az új struktúrára és a rugalmasságra nagy szükség van, amit jelen előadás számomra elővetített, és nagy bizakodással tekintek erre. De külön szeretném azt is kiemelni, hogy tervezett államtitkárai közül, azt gondolom, Fónagy János személye alapvetően garancia a hatékony gazdaságfejlesztésre. Sopron és térsége, a választókerületem is nagyon sokat köszönhet az ő elmúlt években végzett hatékony ügymenedzselésének, hogy így fogalmazzak.

Két kérdésem lenne miniszterjelölt úrhoz. Az első, hogy milyen hatása van ön szerint az orosz energiaembargónak az olaj és a gáz tekintetében a magyar gazdaságra. Ezzel kapcsolatos részletes hatástanulmány készült-e, hogy ezt hogyan tudjuk kezelni. Illetve hogy infláció esetében ma Magyarország az EU középmezőnyében van ezzel a 9,5 százalékkal, mi várható az infláció jövőbeni alakulásában, mikor láthatunk újra egy 3 százalékos inflációt? Ugye, láttunk ilyet, és ezzel zárom a kérdéseimet, hiszen 2010-ben átvettünk egy romokban lévő gazdaságot, és azt gondolom, hogy miniszter úr az új megbízatását még ebben a nehéz helyzetben is jó alapokra helyezheti, hiszen ebben a

12 évben óriási eredményeket ért el a magyar gazdaság, hatalmas növekedést, és erről a kiindulóponton tudja majd a munkáját folytatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Előzetesen abban maradtunk, hogy miniszterjelölt úr feltett kérdésenként válaszol, úgyszólván máris megadom önnek a szót.

NAGY MÁRTON ISTVÁN gazdaságfejlesztési miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Ami az orosz energiaembargót vagy olajembargót illeti: tisztelettel jelentem, hogy Magyarország végzett ilyen hatástanulmányt, ellentétben Brüsszellel vagy más országokkal, és most nem sorolom fel. Tehát nálunk az volt az első dolog, és ilyenkor mindig ez a normális, ha jön egy szankció vagy a gazdaságot érintő tényező, számszerűsítsük, hogy ez mit is jelent. Ha kettébontjuk az energiát, az olajat nézzük, ott azt néztük meg, hogy egy azonnali olajembargó a Brent árat 185 dollár/hordóra emelné. De nem ez lenne a legnagyobb probléma, hanem az azonnali olajembargónál az orosz olajexportból kiesik körülbelül 55-60 százalék, ami úgy hat a magyar energiaellátottságra, hogy aki keresi az üzemanyagot, 30 százaléka nem fog találni, és nem tudja pótolni. Ez azt jelenti, nem fordítom le a növekedési számokra, de ha valaki, 30 százaléka a fogyasztóknak nem talál üzemanyagot, az brutális gazdasági visszaesést jelent, tehát egy azonnali mély recessziót. Ezért egy azonnali olajembargó teljesen kizárt.

Ugye, hallottunk arról, hogy van átmeneti idő, másfél-két és fél év, ebben az esetben azt feltételeztük, illetve néztünk másokat, hogy ők milyen pályával számolnak, hogy a Brent ára 130-140 dollár/hordó körülire emelkedik, amit lefordítottunk a hazai üzemanyagárakra, ami a benzin esetén 700 forint fölötti értéket, a gázolaj esetén 800 forint fölötti értéket jelent, miközben 480-on vagyunk, és az ársapkát azonnal föl kellett volna adni. Ez az 55-60 százalékos ugrás brutális ársokkot jelentene nemcsak a lakosság, hanem a vállalkozások részére is. Ha azt nézzük, hogy 6000 millió liter üzemanyagot használunk el egy év alatt, és ha ezt felszorozzuk 300 forinttal, akkor nagyjából több mint 4 milliárd eurót kapunk, amivel drágább lett volna az üzemanyag-fogyasztásunk ebben az esetben.

Emellett át kellene állítani a finomítóinkat, ami Magyarországon Százhalombattát, illetve Pozsonyban a MOL másik finomítóját a Slovnaftot jelenti. Ennek az összköltsége 550 millió euró, plusz az alternatív Adria-vezeték használata miatt annak a kapacitásbővítése 220 millió euró, ami összesen 770 millió euró. Nem beszélve arról, hogy az Adriáról a tranzitdíj sokkal drágább, mint a Druzsban, a Barátságán keresztül, a többszöröse, azt még nem is adtam ehhez hozzá.

És teljesen jogosnak gondolom miniszterelnök úrnak azt a gondolatát és a kormány azon stratégiáját és kérését Brüsszel felé, hogy már elnézést, ezt valaki térítse meg nekünk. És hogy lehet ezt megtéríteni? Energiahatékony beruházásokkal, 15-18 milliárd eurónyi energiahatékony beruházásokkal. Nem járhatunk rosszabbul. És ez egy nagyon jogos kérés, és örülök annak, hogy emellett kitartunk.

Ami a gázembargót illeti: ha az olajembargónak ekkora a hatása, a gázembargónak többszörös. Ha bevezetik a gázembargót, akkor azonnal kétszeresére emeli a gáz árat - nem mi mondjuk, hanem külföldi kutatóintézetek is -, mert olyan mértékű kereslet támad az LNG-n és az egyéb útvonalakon az egyéb gázforrások iránt. Ez a kétszer akkora gázemelkedés olyan brutális növekedési hatással járna, hogy ez is azonnali mély recessziót jelentene: árak fönny, gazdaság a padlón. Tehát itt ez tényleg egy vörös posztó - itt is van az asztalon (*Derültség.*) -, nem lehet átlépni az energiaembargóban az olaj és a gáz kérdéskörét.

Azt viszont nagyon sajnálom tényleg, hogy ilyen hatástanulmányt máshol én nem láttam. Pedig mindenkinek az a feladata, hogy ezt végezze el.

Ami az inflációt illeti: inflációban 9,5 százalékon állunk, ez az áprilisi szám, ez egy középmezőny, úgy, hogy én azt gondolom, a jegybank és a kormány idejében nagyon erősen kezdett el az infláció ellen küzdeni. A jegybank, ahogy mondtam, a tavalyi év júliusában elkezdte a kamatemelés ciklusát. Nincs még olyan kormány, amely ilyen aktívan kezelte volna az árakat az árstopok segítségével, üzemanyag-, élelmiszer-, kamatstop és a rezszi fenntartása. Ez durván 6 százalékpontot hoz ma az inflációban, 2,5-et az üzemanyag, körülbelül 2 százalékot a rezszi és az élelmiszer 1-1,5 százalékot.

Ezeket az árstopokat azért kellett meglépni, mert ilyen sokkhatás következtében, mint a Covid, illetve maga a háborús helyzet, az egyszeri nagy ugrásokat le kell vágni, hiszen, ha így nézzük, ezek lehet, hogy csak tüskék, amíg a háború van, ez megugrik, ha a háború befejeződik, normalizálódik. Senki nem gondolja, hogy 114 dolláron marad a Brent-ár, ha a háború befejeződik. Ezek tüskék az áralakulásban, nem szabad ráengedni a háztartásra és a vállalatokra, le kell vágni ezt a tüskét. Ez történik meg az árstopok segítségével. Ameddig kell, ezt fenn kell tartani.

Az infláció konszolidációja nemcsak a hazai monetáris politikán, illetve a kormány inflációelleni politikáján múlik, az infláció nagy része globális eredetű, az energia globális és az élelmiszerár is globális.

Miből származik az élelmiszerár-emelkedés: a gabonaár-emelkedésből, a búza, kukorica árának emelkedéséből. Mi önellátók vagyunk ebben, de a búza és a kukorica ára világpiacon, nem mi határozzuk meg. A búza, a kukorica ára, ahogy felemelkedik, úgy emelkedik fel a takarmányár, úgy emelkedik fel a hús ára, és úgy emelkedik fel majdnem minden ára. Ezért az élelmiszerár forrása a gabona. És akkor még a repcéről és napraforgóról nem beszéltünk, étolajról és a többi.

Ezek globális eredetű dolgok. A globális dolgok ellen, viszont itt az ideje, hogy a globális jegybankok kezdjenek el harcolni, és a nagy országok kormányai, jelentve a FED-et, az Európai Központi Bankot, illetve azok az országok... - Németországban 7 százalék fölött van az infláció. Hoppá! A Baltikumban 14-15 százalékos inflációt mértek úgy, hogy a rövidkamatok az eurózónában nulla. Mennyi a reálkamat? Ugye, a nominális kamat és az infláció különbsége. Itt kell feltenni azt a kérdést, hogy ki harcol az infláció ellen és ki nem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ismét köszönöm szépen. Nézek én balra, jobbra, hogy a bizottsági tagok közül ki szeretne kérdést feltenni. *(Jelzésre:)* Szabó Zsoltnak adom meg a szót.

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagy tisztelettel köszöntöm miniszterjelölt urat. Nagy érdeklődéssel figyeltem a szakmai, stratégiai beszámolót, amit a következő időszakkal kapcsolatosan miniszterjelölt úr bemutatott nekünk. Nekem egy összefüggés tűnt fel, és erre kérném, ha miniszterjelölt úr rávilágítana. Egyrésztől elhangzott az, és megnyugtató, hogy az idénre tervezett 4,9 százalékos GDP-növekedés megtartható, valamint az, hogy a jövő évi 3,5 százalékos hiánycél is tartható. A másik oldalon elhangzott az is, hogy a központi költségvetés is forrást jelent a beruházási fejlesztések szempontjából. A Fidesz-KDNP az adócsökkentéseket mindig pozitívan kezelte, és mindig abban hittünk, hogy a gazdaság akkor pörög a legjobban, ha az adócsökkentésekkel erre rásegítünk. Erre konkrét példák is vannak. Lát-e miniszterjelölt úr olyan területet, ahol van mód adócsökkentésre? Hogyan tudnánk azt elérni, hogy a költségvetés fejlesztésítőerősségét tudjuk növelni úgy, hogy mellette adót is csökkentünk? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Máris megadom a szót.

NAGY MÁRTON ISTVÁN gazdaságfejlesztési miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Magyarországon, ha így nézzük, 2010 óta egy adócsökkentési politika folyik. Ha azt mondom, hogy mi a legkarakteresebb költségvetési politika a Fidesz-KDNP, illetve a kormány számára, azt mondom, hogy prudens költségvetés adócsökkentési politika mellett. Ezt nem csak mondom, ha megnézzük az adócentralizáció mértékét, és erre van egy OECD-összehasonlítás, jelen pillanatban GDP-arányosan 35 százaléknál vagyunk. Ez azt mutatja, hogy mennyi adó folyik át a költségvetésen, és utána mennyit osztunk vissza, ez az adóredisztribúciós kérdés, 35 százalék. Ebben az egyik legalacsonyabbak vagyunk, és javítottunk az elmúlt 12 évben rajta, főleg a családok esetén, főleg a kis- és középvállalatok esetén, de ha a nagyvállalatokat nézzük, a társasági adó esetén is. Az adócsökkentés idevezetett, és ez jó, ezt folytatni kell, természetesen, ha a költségvetés egyensúlya engedi.

Ma Magyarországon az adóék, ha így nézzük, az egygyerekes, kétgyerekes, háromgyerekes családoknál már az uniós átlag alatt van. Miért? Mert mi támogatjuk a családokat. Ennek ellenére vannak olyan kategóriák, például az átlagbért kereső gyerek nélküli, ahol az adóék magasabb, mint az uniós átlag. Itt is el kell gondolkodni az adóék csökkentésén. Hogy lehet az adóéket csökkenteni? Munkáltatói járulék csökkentésén keresztül. Kisebbségi teher a munkán, kisebb teher a vállalkozókon. És itt természetesen a kis-, középvállalatok fontosak, nem véletlenül a válságkezelés egyik legfontosabb eszköze, hogy a hipa, az iparüzési adó meg lett felezve, de csak a kis-, középvállalatok esetén.

Azt gondolom, ezt folytatni kell, a családokat tovább kell támogatni, és a kis-, középvállalatokat tovább kell támogatni. Maga a családpolitika ilyen tekintetben nagyon fontos. Tehát ha az a kérdés, hogy mi az első, akkor azt gondolom, hogy a család tekintetében kell az adócsökkentést tovább folytatni, aztán lehet ráfordulni más kategóriákra. A demográfiai kérdés igenis összekapcsolódik az adópolitikával, és ez egy nagyon fontos kérdés, családtámogatás nélkül, demográfiai kérdés nélkül nincsen fenntartható felzárkózás, a demográfiai fordulatnak el kell következnie.

A születési rátánk növekszik, az egyik legnagyobb növekedést mutat az elmúlt tíz évben az Unióban, de még mindig 1,57; 2,1-ig fel kell vinni. Ez a feladat, de azt gondolom, hogy a jó úton haladunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismét nézek nekem balra, nekem jobbra... *(Jelzésre:)* Ugyan ez nekem jobbra van, de most megadnám a szót Bakos Bernadettnek, hogy legyen egy ilyen kiegyensúlyozottság. A nekem bal, nekem jobb itt egy picit fordítva is van. Megadom a szót Bakos Bernadettnek.

BAKOS BERNADETT (LMP): Említette, hogy ön szerint Magyarországnak fenntartható felzárkózást kell megvalósítania, és ugye, a fenntarthatóság ma az önálló és önellátó gazdaságot jelenti. Véleményünk szerint a fenntarthatóság nem valósítható meg energiafüggetlenség nélkül, az energiafüggetlenség pedig az energiahatékonyság és a takarékoság elsődlegességére épül.

2017. április 7-én, négy nappal a választások első fordulójára előtt Matolcsy György a következőt nyilatkozta Nagykanizsán: ha a választóktól felhatalmazást kap a Fidesz, az új polgári kormány 500 milliárd forintos energiahatékonysági programot hirdet, amellyel négy év alatt egymillió otthon és középület energiahatékony felújítása történhet meg. De ebből az ígéretből sajnos az elmúlt 12 évben nem sok valósult meg,

egymillió lakását nem, talán pár tízezer lakás energetikai felújítását támogatták. Számíthatunk-e arra, hogy teljesítik ezt az ígéretet, és most valóban beindulnak ezek az energiahatékonysági programok?

ELNÖK: Parancsoljon!

NAGY MÁRTON ISTVÁN gazdaságfejlesztési miniszterjelölt: Köszönöm szépen. A kormány oldaláról én nem látok ilyen ígéretet. Tehát ön olyan, általam is nagyra becsült személyt hozott fel példaként, aki nem a kormány tagja, figyelembe véve a jegybank teljes függetlenségét és azt, hogy rettentő jó szakemberek dolgoznak ott, beleértve az elnök urat is.

Ami fontos viszont ebből az üzenetből, az, hogy maga az energiahatékonyság és az önellátás az energia tekintetében, igenis fontos. Tehát azért azt el lehet mondani, hogy ez a kormány rettentő sok erőfeszítést tett azért, hogy például a napelem elterjedjen Magyarországon. Ez az egyik legfontosabb gazdaságpolitikai cél. Úgy is fogalmazhatok, hogy ilyen szolárfanok vagyunk. Tehát mi tényleg szeretjük a napelemparkokat, a napelemeket a családi házra, és erre rettentő sok támogatást adunk. Tehát ha az a kérdés, hogy energiában az energiaellátottságunk zöld-e, akkor a válasz az, hogy zöld, és ez hatékony.

Megjelenik mellette az atom is, ami ma már zöldnek számít. De szeretném hangsúlyozni, és emlékeztetni a képviselőket, hogy a zöld a klímacél szinonimája, nem? Tehát ha azt mondjuk, hogy valami zöld, az azért zöld, mert a klímacélok el akarjuk érni. Ma már a zöld nem annak a definíciója, a zöld annak a definíciója, hogy önellátók vagyunk, a klímacél csak a másodlagos. A szolárparkok nem azért települnek, és növekszik majd a telepítésük akár batteryvel, akkumulátorral kiegészítve, merthogy zöld, hanem azért, mert nem függünk mástól, legfeljebb a napsütéstől, már elnézést, de nem más országtól, hogy ad-e energiát vagy nem, és milyen áron adja azt az energiát. Ugyanez van az atom esetén, mind a kettő önellátó energia. Még egyszer, a zöld az én szótáramban mostantól önellátó. A klímacél is ott van, de az ebben az esetben másodlagos. Köszönöm.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Akkor most megadom a szót Ritter Imre úrnak.

RITTER IMRE (nemzetiségi képviselő): Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntök mindenkit. És itt a valóban nagyon komoly hazai és nemzetközi ügyek, problémák, feladatok között egy pillanatnyi szusszanásra venném csak át a szót.

Amikor 2014-ben bekerültünk a parlamentbe, a magyarországi őshonos nemzetiségek, az eljárásrend szerint minden olyan kérdést először nemzetiségi napirendi ponttá kell nyilvánítani, hogy a bizottság tárgyalhassa és a többi. 2014-ben az első és mindmáig, hála istennek, utolsó olyan kérésünk, amit elutasítottak, az 2014-ben pont egy regionális gazdaságfejlesztési törvényjavaslat volt, mondván, hogy ez nem nemzetiségi kérdés. Hál istennek, ezt már rég magunk mögött hagytuk, sőt ezt egyébként akkor a szlovénok miatt kértük, és hál istennek, most már ott tartunk, hogy kifejezetten a szlovénok részéről a határ mellett egy olyan több száz milliós gazdaságfejlesztési program van, amit 50-50 százalékban a szlovén, illetve a magyar állam vállal. Nagyon örülök ennek. Ez csak egy példa, természetesen nem az első számú problémánk és feladatunk a gazdaságfejlesztés, de ténykérdés, hogy ezzel együtt több nemzetiségnél esetenként nagyon komoly, sőt a görögöknél, szlovénoknál egyszerűen a megmaradásuk lényege, hiszen olyan területen voltak, ahol a hidegháború miatt évtizedeken keresztül semmilyen fejlesztés nem volt, ha nem tudnak megmaradni azon

a hat-nyolc településen, akkor az a felmorzsolódásukat jelenti. Tehát én egy ilyen pillanatnyi kikapcsolásként azt szeretném kérni, hogy az új minisztériumban legyen azért mindig egy szempont, hogy igenis, ha nem is jellemző, de nagyon lényeges súlyos jelentősége van a gazdaságfejlesztésnek több magyarországi őshonos nemzetiség esetében. *(Dr. Szeberényi Gyula Tamás távozik az ülésről.)*

Illetve kihasználnám az alkalmat, hogy Fónagy János úrnak megköszönjem az elmúlt években nyújtott segítségét. Tényleg nagyon sok dologban, országos, kisebb dolgokban is komoly segítséget kaptunk. Ezt várjuk a minisztériumtól is a jövőben, ha felállt. Köszönöm szépen.

NAGY MÁRTON ISTVÁN gazdaságfejlesztési miniszterjelölt: Az első dolog az, mutattam is, a gazdaságfejlesztésnek az egyik legfontosabb definíciója vagy alrendszere, ahogy nézzük, a vidék-vagy területfejlesztés. A kisebbségek vagy a nemzeti kisebbségek politikájától nem vonatkoztatható el ezeknek a területeknek a fejlesztése. A német vállalatok is, ha a másik oldalról nézzük, nagyon jól érzik magukat Magyarországon; meg is kérdeztük őket, nagyjából a 80 százaléka újra befektetne. Tehát azt gondolom, hogy egy jó környezet mindkét oldalról, befektetés és kisebbségpolitika tekintetében is.

Ugyanakkor felhívom a figyelmet, hogy van egy új minisztérium, a területfejlesztés. A területfejlesztés kapott egy tárcanélküli minisztériumot, de ez mégiscsak egy minisztérium, ha így fogalmazzuk, és a területfejlesztésnek, a vidék felzárkóztatásának érdekében sokkal nagyobb erőfeszítéseket kell tennünk magunknak is, mint az elmúlt években. Szeretném hangsúlyozni, hogy míg Budapest az uniós fejlettségnek a 150 százalékan van, addig a déli régiók 50 százalékon vannak, és az elmúlt 12 évben 2 százalékponttal közeledtek egymáshoz. Szerintem, most bocsánat, hogy ezt mondom, valami, de azért ennél sokkal több erőfeszítést kell tenni. És ezért nagyon örülök annak személyesen is, hogy új területfejlesztési tárca jött létre, amely végre ezt a nézőpontot, hogy hová mennek ezek a gazdaságfejlesztési források, ebből a szempontból fogja nézni. Míg a vállalkozásfejlesztést nézi abból a szempontból, hogy ez kicsi, nagy, multi, adott esetben az iparpolitika megnézi, hogy milyen ágazatban van, a területi szempont beékelődik, és ugyanolyan fontosságra emelkedik, mint mondjuk a vállalatfejlesztés vagy mondjuk, az iparfejlesztés, hogy ilyen iparba tesszük a pénzt, olyan iparba, autóiparba, élelmiszeriparba. Területi szempontból ugyanolyan fontossá vált, azt gondolom, ez egy nagyon fontos előrelépés, és mutatja a kormány elkötelezettségét abba az irányba, hogy ezt sokkal erőteljesebben kell művelni, sokkal nagyobb hangsúlyt kell adni neki a jövőben, és ez összefügg az ön által felvetett kérdéssel. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Hogy ezt az ide-oda ritmust fenntartsuk, most Jámbor Andrásnak adnám meg a szót.

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót. Ha az előbb jól értettem, akkor a függetlenség kapcsán az atomenergia merült fel, amit én egyébként részben abszolút tudok osztani, és nagyon örülök, ha az energiafüggetlenség kérdése ilyen fontos szempont lesz az új kormány számára. Viszont azt kérdezném meg, hogy a jelenlegi paksi bővítés kapcsán hogyan tud ez a függetlenség megjelenni akkor, ugye, ezt az atomerőművet az oroszok építik, olyan technológiai, pénzügyi és tárolási függőséggel, amelyek azért nem a szuverenitást erősítik hosszú távon.

Másrészt ugyanehhez kapcsolódva szeretném megkérdezni, hogy elhangzott a napenergia mint kérdés, a szélenergia, a geotermikus energia milyen szempontból fog bejönni abba az energiamixbe, ami a megújulók felé tolná el az energiafüggőségünket.

Illetve azt jól értettem-e, mert szerintem ez hangzott el, és nem akarok prejudikálni olyat, amit nem mondtak, hogy energiahatékonysági felújításokra, panel-, gangosház-felújításokra kevésbé fogunk számítani, mintha egy ellenzéki győzelem lett volna. *(Herczeg Zsolt megérkezik az ülésre.)*

Az utolsó kérdésem pedig az, ugyanehhez kapcsolódva, hogy ezekből a fejlesztésekből milyen arányban tud a kkv-szektor profitálni, és mennyire a nagy cég, mennyire a kkv felé mennek majd el. Nyilván, az atomenergiában kevésbé a kkv, de azonkívül. Köszönöm.

NAGY MÁRTON ISTVÁN gazdaságfejlesztési miniszterjelölt: Kezdjük visszafelé. Tehát az első dolog az, hogy maga az energiafüggőség természetesen nem csak lakossági szinten értelmezhető - ott egyértelmű, mert valamivel fűteni kell a házat vagy a gépkocsibeállót és a többi -, de a vállalkozóknál is felmerül ez, ugye, az egyre nagyobb beruházás Magyarországon, az egyre nagyobb gazdasági növekedés egyre nagyobb energiaigényt támaszt. Nem véletlen, hogy egyre több gyár mellett nőnek ki a földből a szolárparkok. Ők is felismerték azt, és erre maga a válság rámutatott, amikor elszálltak az áramárak meg a gázárak, hogy hoppá, nem kötöttem le a gázt, nem kötöttem le az áramot, úristen, mekkora a számlám. És természetesen az áremelést egy idő után nem tudja áthárítani a fogyasztóra, lényegében profitsökkenést jelent számára. Itt indul meg az a kérdés, hogy akkor építeni kell energiaparkokat vagy hát szolárparkokat annak érdekében, hogy ez a kitettség ne legyen. És ennek a támogatása, azt gondolom, nagyon fontos. Tehát ha így kérdezi, kkv és vállalati oldalon ezekben a szektorokban, nagy energiaigényű szektorokban igenis támogatni kell a szolárparkok telepítését a gyárak mellé. Ez megtörténik magától is, de nagyobb cégeknek valószínűleg könnyebb, mint egy kkv-nak. Tehát a kkv-nál ez, azt gondolom – egyetértek – meg kell hogy jelenjen.

Ami az atom- meg a napenergiát illeti: a kormány arra tette a voksát, hogy ezt a kettőt támogatja - atom plusz szolár. Ez a két energiamix fog bejönni, a többi jelen pillanatban nem támogatott.

Ami az atomot illeti: azt én nem értem, mi köze ahhoz, hogy ki építi Paksot, valakinek meg kell építeni. Valaki építi, de az, hogy most orosz építi vagy más építi, mi különbség a függőség tekintetében? Jelen pillanatban az oroszokkal van szerződésünk, erre jelen pillanatban vállalkozott egy miniszter, hogy a Paks II.-t kitárgyalja, és megígérte, hogy ennek a folyamatát fel fogja gyorsítani. Itt az a fontos számunkra, hogy a Paks II. meglegyen, és ez az energiafüggőség, amit úgy lehet mérni, hogy nagyjából az energiainport a GDP 4 százaléka ma Magyarországon, ez sokkal alacsonyabb szintre csökkenjen. Németországban ez 2 százalék, tehát, mondjuk, a fele Magyarországnak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Máris továbbadnám a szót, a ritmust fönntartva alelnök úrnak. De előtte hadd jelentsem be gyorsan, hogy Szeberényi Gyula Tamást Herczeg Zsolt helyettesíti. És akkor megadnám a szót Szűcs Lajos alelnök úrnak.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Először is, egy kicsit a kamerák takarásából én is kibújva szeretném üdvözölni azt, hogy gyakorlatilag egy érdekes portfóliót fog vinni a kormányban, egy

komoly szellemi műhelyként gondolok arra a tevékenységre, amit ön el fog végezni, azzal a jó gondolattal is, hogy ebben a szellemi műhelyben kigondolt új ötleteket azonnal meg is lehet valósítani azokkal a portfóliós elemekkel, amelyeket ön gyakorolni fog a következő kormányban. Ehhez sok sikert és nagy kitartást szeretnék kívánni.

Az mindenképpen fontos, hogy ennek a szellemi műhelynek lesz két olyan részlete is, amelyik az állami vagyonnal kapcsolatos feladatokat fog ellátni. Én azt szeretném kérdezni, hogy a vagyonelemekkel való gazdálkodásban lesznek-e új elemek, vagy továbbra is folytatódik az a gyakorlat, amely elsősorban inkább a vagyonelemek bővítését, illetve a nem szükséges vagyonelemeknek a tisztítását fogja tartalmazni.

Ami a bankrendszerrel kapcsolatos mondatait illeti: nagyon örülök, hogy ebben is új ötletek várhatók. Én azt szeretném kérdezni, hogy mi a terv a kisebb településeken lévő bankhálózatokkal kapcsolatban, gondolok itt elsősorban a Postára és a kis bankokra, mert azért lássuk be, több mint kétezer olyan település van, amelynek a lakosság száma jóval alacsonyabb, mint amire egy mérethatékonyan működő bankrendszerhez szükség lehet. Ebben pedig olyan megoldásokat kell találni, hogy jelen pillanatban a vidéken élők még nem biztos, hogy alkalmasak egy olyan elektronikus bankolásra, amit sokan már mi szeretünk és használunk, de az ő banki hozzájárulásukat, illetve pénzügyi termékekkel való ellátásukat meg kell oldani. Ebben mik a gondolatai? Köszönöm szépen.

NAGY MÁRTON ISTVÁN gazdaságfejlesztési miniszterjelölt: Jelen pillanatban, mondok egy érdekes számot, mert ezt nem sokszor hallja az ember, az állami vagyon nagyjából elérte a 19 000 milliárd forintot. Ebből nagyjából 13 000 milliárd ingatlanvagyon, a maradék fele-fele céges vagyon, illetve egyéb vagyonelemek. 19 000 milliárd - ez 2010-ben még 11 000 milliárd volt.

Természetesen a vagyon azért is emelkedik, mert az ingatlan ára emelkedik. Tehát ez nem azt jelenti, hogy több vagyonelem van, mert kevesebb van, hanem az értéke emelkedik.

Ebből a vagyonelemből a fele az MNV Zrt.-nél van, tehát a Nemzeti Vagyonkezelőnél van, a fele pedig állami vállalatoknál, közülük kiemelkedő a közúti vagyon, tehát az úthálózati vagyon, illetve a vasúti úthálózati vagyon. Tehát így kell gondolniuk a vagyonra, hogy 10 000 milliárd a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő, nagyjából 5 ezer az úthálózat és 3 ezer a vasút és az egyéb.

Érdekes, hogy mi is az állami vagyon ilyen tekintetben, hiszen nem gondoljuk, hogy amikor egy autópályán haladunk, az az állami vagyon része, márpedig az az.

Az állami vagyonnál az elvek nem változnak abból a szempontból, hogy követni kell a transzparencia elvét minden esetben, követni kell a stratégiai fókuszot, magyarul mi a stratégiai vagyon és mi nem a stratégiai vagyon. A stratégiai vagyonnak egy jelentős részét szakpolitikához kell rendelni, ezért van az, hogy például az MVM vagy a MÁV lényegében a Technológiai és Ipari Minisztériumhoz fog csatlakozni. Ezek nem véletlenek.

A jelenlegi vagyonelemből is még válogatni kell, hogy mi az a stratégiai és mi az, ami nem stratégiai vagyon. Természetesen a nem stratégiai vagyon alatt is azért az ellátást biztosítani kell, tehát például azok az épületek, amelyekben az állami minisztériumok működnek, nem lehet hasznosítani ilyen tekintetben, tehát azt fenn kell tartani, és a vagyont meg kell őrizni ebből a szempontból. A többi esetén megtörténhet egy transzparens és hatékony vagyoneledés, illetve egy feladatátadás.

A jó gazda szerepét mindig meg kell őrizni ebben az esetben, és ami vagyon marad, annak a vagyongyarapítását el kell érni. Ami nagyon fontos, és én ezen gondolkodtam az elmúlt hetekben, pont ezt a tudást, hogy az állami vagyon mekkora,

miből áll és hol van, és erre való rálátást és ennek a stratégiáját, ennek a lényegében használatát, ha így nézzük, sokkal jobban adatalapúvá is kell tenni, ki mit csinál, miért csinálja, és ebben kell stratégiát alkotni.

A másik kérdésére, a Posta, illetve a vidéki bankhálózatok tekintetében. Jelen pillanatban annyiban elkülöníteném egymástól, hogy a Posta egy állami cég, a bankok pedig magáncégek, amelyek csak azt nézik, hogy mi hatékony vagy mi nem, nem figyelnek a vidékre, nem figyelnek a helyi közösségekre. Ilyen tekintetben vagy megéri neki fiókot üzemeltetni, vagy nem éri meg fiókot üzemeltetni. És ha bezárja, akkor bezárja. Ez ellen nem fogunk tudni mit tenni, mert piaci alapon működik.

A Postának viszont figyelemmel kell lenni a közösségre vidéken is, a közösség megtartó erejére, a vidéki falvaknál az elvándorlás megakadályozására, és ezért szükség van vidéken is a Postára, amellett, hogy egy egyetemleges szolgáltatást végez, hiszen a levelet ki kell vinni. A Postánál egyedül csak az merül fel, tehát a bezárás nem, de az felmerül, hogyan hasznosítjuk a Postát, vidéken jelenti-e azt, hogy van-e olyan vállalkozó, aki működteti ezt a postát. Erre megindult egy ilyen folyamat a „Magyar falu” programon belül, hogy megtaláljuk vidéken azokat a vállalkozókat, akik magát a postafiókot üzemeltetik. Ugye, ilyen lehet egy kisbenzinkút, egy élelmiszerbolt, akár egy Coop, egy Reál stb. Tehát meg kell találni, ha nincs, akkor viszont üzemeltetni kell, viszont akkor hatékonyabbá érdemes tenni, meg kell nézni, lehet-e bele kormányablakot tenni, lehet-e odatenni olyan közüzemi szolgáltatást, amivel be lehet fizetni a közüzemi számlákat, vagy el lehet intézni egyáltalán a közüzemi kérdéseket. Tehát hatékonyabbá kell tenni. Magyarán: a Postának helyben kell maradnia, de a formáját annyiban változtatni kell, hogy az a lehető legkisebb költség mellett terhelje a költségvetésünket vagy az államot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még egyszer körbenézek, hogy van-e kérdése a bizottsági tagoknak. *(Nem érkezik jelzés.)* Nincsen. Akkor magamnak adnám meg a szót. Éppen ki is jön a ritmus, hogy akkor most én tennék fel miniszter úrnak kérdéseket. Én négy témakörben tennék fel kérdéseket, és máris megmondom a négy témakört, hogy követhető legyen: lenne néhány gondolatom és kérdésem a múlttal kapcsolatosan, lennének kérdéseim a miniszteri struktúráról, lenne egy picit makro- és EU-kérdéseim, és a végén lenne egy személyes kérdésem is önhöz.

Az első, tehát a múlttal kapcsolatosan. Először is, hadd dicsérjem önt, miniszter úr, mert szerintem önt a piac kiváló és hiteles szakembernek tartja, az előadását is így ítélt meg, hogy borzasztóan hiteles volt. De ezt nemcsak én mondom, hanem tényleg a piac is ezt mondja. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy amikor ön a Magyar Nemzeti Banktól távozott, akkor ennek a hírére meggyengült a forint az euróval szemben. Egyébként csak egy zárójeles mondat: azért legyünk ma is óvatosak, mert én ijedten láttam hétfőn miniszterelnök úr beszéde alatt, amikor az árkontrollokról beszélt, akkor mintha egy picit megbillent volna a forint, talán esett is pár forintot. Szóval, legyünk óvatosak.

Dicsértem, de mégis lenne egy gondolatom, hogy ön azért a nemzeti bankos időszakában a nevét adta ennek a high-pressure nevű, hogy is mondjam csak, egy ilyen öngyilkos jegybanki politikához, amikor a jegybank ahelyett, hogy egy anticiklikus politikát folytatott volna - ön az előadásában beszélt az anticiklikus politika fontosságáról -, ebben az időszakban, én úgy láttam, hogy egy prociklikus politika volt ez. Tehát hogy is mondja a köznyelv? A gázpedált tövig nyomták. És ennek szerintem részben most isszuk meg a levét. Úgyhogy az első kérdésem az lenne, hogy azt kérem, miniszter úr, nyugtasson meg a múltjával kapcsolatosan, hogy legalább az MNB-n belüli vitákban ebben az időszakban ön az ellenkező oldalra helyezkedett.

Még egy kérdésem lenne a múlttal kapcsolatosan. Én azt örömmel veszem, és tényleg dicséretesnek gondolom, hogy ön semmilyen szerepet nem volt hajlandó vállalni a Pallas Athéné alapítványok esetében. Emlékezzünk, hogy ezt a köznyelv úgy hívta akkor, hogy amikor a közpénz elvesztette közpénz jellegét. Ez egy emlékezetes mondat volt akkor. Óvatosan kérdezem, tud-e arról valamit mondani, hogy esetleg ez a dicséretes döntése önnek, hogy nem vállalt ebben szerepet, összefüggésben van-e azzal, hogy akkor megrendült önben Matolcsy György bizalma. De, ami nekem sokkal fontosabb lenne a jövőt mutatóan, hogy a jövőben is számíthatunk arra mindannyian, hogy ön hangosan és nyilvánosan jelzi a nemtetszését, ha bármilyen korrupciógyanús esetet lát?

A második kérdésem, ahogyan mondtam: a minisztériumi struktúrákkal vagy szervezettel kapcsolatosan szeretnék feltenni kérdést, mert én így végigszámoltam, a gazdasági területhez kapcsolódóan én hat minisztériumot látok, van egy EU-s pénzköltési, területfejlesztési miniszter, van egy építési és beruházási miniszter, van egy ipari és technológiai miniszter, van egy külgazdasági és külügyminiszter, van a pénzügyminiszter és van ön, tisztelettel, gazdaságfejlesztési miniszter. Szóval, segítsen átlátni, ha van ennyi, külgazdasági, pénzügy, területfejlesztés meg az ön által vezetett gazdaságfejlesztés, akkor önök hogyan fogják a feladatukat lehatárolni. Mondjuk, pontosan mikor fejlesztünk területet, és mikor fejlesztünk gazdaságot? Vagy ön például az előadásában szerintem nagyon kristálytisztán, érthetően beszélt a fiskális politikáról is, önnek miniszterként lesz ráhatása a fiskális politikára? Ha igen, akkor hogyan? És ha lesz, akkor lesz-e érdek-összeütközés ön és a pénzügyminiszter között? Vagy mondok egy másik példát: ha mondjuk, az EU-s támogatásokból megvalósuló gazdaságfejlesztési programokról beszélünk, ugye, volt egy ilyen pénzügyminisztériumi államtitkárság, akkor ön emellett még milyen területeket kapott? És honnan, a pénzügyminisztériumi államtitkárságtól vagy a korábbi ITM-től, vagy honnan jöttek? És még egy példát mondanék, amit én nem látok, ha mondjuk, vannak a gazdaságfejlesztési programok, akkor ezeknek a végrehajtása vajon Navracsics Tibornak fognak-e menni, és az irányokat ön találja ki, miniszter úr, de ha ehhez pénzt kell kérni, azt Varga Mihály adja, ha ezek nem EU-s források? Szóval, lesz egy ilyen állandó miniszteri szintű egyeztetés, vagy hogy lesz, mert én sok átfedést látok. Szóval, általánosságban azt szeretném kérdezni e témakör kapcsán, hogy ön mennyire látja praktikusnak, hogy szét lettek cincálva, és egy kicsit meg lett bonyolítva a gazdasági ügyekhez kapcsolódó döntéshozatal, gondolom én.

A struktúrával kapcsolatosan lenne még egy kérdésem, mert azt láthatjuk az új kormánystruktúrából, hogy nincsen külön oktatási, nincsen külön egészségügyi és nincsen külön környezetvédelmi tárca. Tehát én úgy látom, hogy Orbán Viktor még mindig egy ilyen idejét múlt munkaalapú társadalmat akarna építeni, miközben Európa már jó másfél évtizede a tudásalapú társadalomról beszél, és ezt építi. Mindez arra utal, hogy továbbra sem képesek a választási ciklusokon túlélő, az országot felemelő gazdasági stratégiát építeni, és az ország egy ilyen összeszerelő ország marad, és egyre távolabb kerül Európa fejlett felétől. Azt kérdezem, hogy ön így látja-e, és ha igen, mi ennek az oka. És ha így gondolja vagy ha nem, akkor ön mit kíván tenni ezzel kapcsolatosan gazdaságfejlesztési miniszterként? Mit kíván tenni azért, hogy előremutató gazdasági stratégia legyen?

Beszéltünk a magyar gazdaság versenyképtelenségéről. Ezt sem csak én mondom, hanem a korábbi munkahelye, a Magyar Nemzeti Bank is a versenyképességi jelentéseiben utal arra, és sorozatosan egészségügyi és oktatási reformot sürget. A korábbi főnöke - elnézést, hogy így mondom -, Matolcsy György is a minap azzal riadóztatta a kormányt, hogy elromlott, ezt a szót használta, a külső és a belső

egyensúly, súlyosan deficités a költségvetés, a folyó fizetési mérleg, elszabadul majd az infláció, és ő arról beszélt, hogy kétéves stabilizációs programra van szükség. Idézem őt: kreatív, merész és unortodox lépéseket és egy második adóreformot sürgetett. Ön, miniszterjelölt úr, mit gondol az MNB elnöke által megfogalmazottakról? Szóval, mi lesz a magyar gazdasággal, ha nincsenek művelt, tanulásra képes, nyelveket beszélő, digitális készségekkel felvértezett munkavállalók? És mi lesz, ha nincsenek tanárok az iskolában?

A harmadik kérdésköröm a négyből, az egy-egy gondolat a makro- meg az ön által említett EU-s forrásokkal kapcsolatban is. Ügye, van ez a forintleértékelés, amit állandóan látunk, ön szerint meddig kell ezt folytatni? Vagy lát-e lehetőséget egy valódi versenyképességi fordulatra? És ha igen, akkor miképpen?

Ha már pénzről beszélünk a leértékelés kapcsán, akkor amit ön az előadásában mondott, a bankrendszerrel kapcsolatosan volt egy nemzetközi összehasonlítás, hogy nem elég hatékony. Ez azt jelentené esetleg, hogy az ott dolgozókat le kell építeni, ön így gondolja? A leépítéseket a köznyelv kirúgásnak hívja, ön erre gondolt, amikor a hatékonyságról beszélt?

Ön azt is mondta az előadásában, hogy a gazdaságfejlesztéshez pénz kell. Egyetértünk, ez axióma. De mi van akkor, ha a helyreállítási alap forrásaiból próbálnánk kinőni a Covid alatt felhalmozott adósságot? De miért gondolták, hogy mégis szükség lesz a helyreállítási alap forrásaira? Egyébként tud erről bármit mondani nekünk, hogy áll most az EU-források ügye, lesz-e egyáltalán? Ha nem lesz, akkor önnek vagy önöknek van-e B terve erre az esetre, hogy mi van akkor, ha jogállamisági eljárás miatt majd nem jönnek az EU-s támogatások, esetleg még a helyreállítási alapból sem? Tud-e bármit arról, hogy mennyit sikerült, azt a szót mondanám, hogy kialakudni az olajembargó vétója ügyében?

Ha már olajról meg energiáról van szó, akkor még egy gondolatot hadd mondjak, amit ön jelzett az energia kapcsán: nekem tetszett a zöldpolitika definíciója, hogy önellátó, ön konzekvensen csak két ilyet mondott, az atomot és a szolárt, a szélerőműről nem beszélt. Magyarországnak pont olyanok az adottságai, hogy fúj a szél, tehát lehetne szélerőmű is. Ez a bizonyos 12 kilométeres szabály, hogy lakott településhez nem lehet 12 kilométeren belül szélerőmű, ezt fenn fogják-e tartani, és nem lesz-e ilyen tovább?

Utoljára hagynék két darab személyes kérdést, ha megengedi, és nem érzi udvariatlannak. Az egyik az, hogyan látja, van-e arra garancia, hogy ön tényleg gazdaságfejlesztési és nem NER-cég-fejlesztési miniszter lesz? Hajlandó lesz-e ugyanilyen transzparensen működni, mint most itt az előadásában? Fog-e nyilatkozni nyíltan, mondjuk, független, nem NER-es sajtónak, és mindig be fog-e számolni a tevékenységéről?

Befejezésképpen egy könyvismérvéről szeretném kérdezni. Engem érdekelne, hogy olvasta-e Kornai Jánosnak „A hiány” című könyvét, és ha igen, akkor mi a véleménye róla, különösen a most bejelentett árkontrollok tekintetében. Köszönöm, és tisztelettel várom a válaszait.

NAGY MÁRTON ISTVÁN gazdaságfejlesztési miniszterjelölt: Szerintem a könyvet mindenki olvasta, ha nem, akkor pótolja (*Elnök: Így, így.*), de azért ez egy teljesen más korban született. (*Elnök: '80-ban.*) De szeretném megint felhívni a figyelmet arra, hogy az árkontroll és az árszabályozás kérdésköre, amire mi emlékszünk, az egy teljesen más korban történt, tervgazdasági kérdés volt. Most ez egy teljesen más kor, és más kihívásokkal szembesülünk.

A másik dolog: elnézést, én még nem éltem úgy, hogy a szomszédságomban van egy háború. Nem voltam Covid-járvány közepette sem. Kezeltem én már mindenféle válságot, az ázsiaitól kezdve az oroszon át mindenféle válságig. Szeretném hangsúlyozni, hogy 2000 óta vagyok a szektorban, 18 évet voltam a jegybankban, szóval viszonylag jól ismerem a válságok természetét, azért ez a válság megint csak más, mert nem is lehet ugyanolyan, de nagyon különleges. És ebben a válságban hiány alakul ki, amit ön is említett a könyv tekintetében. És ezt a hiányt, úgy kezeljük, hogy például gabona esetén exportkorlátozást vezetünk be, amire India azonnal exportkorlátozással nemhogy válaszol, hanem utolér bennünket ebben a helyzetben. De jönni fog még egy csomó ország, hogy ne engedje ki.

A mi árszabályozásunk, ami a rezsínél jelent meg - szeretném hangsúlyozni, hogy az árszabályozás nem most kezdődött, '13 óta van egy rezsicsökkentett árszabályozás. Ha mindenki keresi, hogy most kezdtük az árszabályozást, nem, '13-ban volt az első. És nézzük meg, hogy mit csinál most Franciaország, nézzük meg, hogy mit csinál Németország, nézzük meg a többi országot, hogy mit csinál most az energiával. Ez az árszabályozás megjelenik ott is. De különben nem kell messzire menni: Szlovénia bevezeti, kivezeti, majd két hétre rá visszavezeti, mert ebben a környezetben nem szabadott volna kivezetnie. Árszabályozásról beszélünk, uniós ország, euróország. Vagy Horvátország, amely eurós ország lesz, árszabályozás tekintetében. Tehát nem szocialista-kommunista időkről beszélünk, mostanról beszélünk, ebből látszik, hogy mennyire durva a helyzet.

A közgazdaságtannak azt kell eldöntenie, hogy hajlamos-e erre az árszabályozásra, ezt a tüskét kisimítani, ha hiszünk ebben a tüskében. És én, még egyszer, hiszek ebben a tüskében, senki ne mondja már meg, ha a háború befejeződik, akkor az olajár meg a gázár meg az áramár ugyanígy marad. Lehet, hogy magas szinten marad, de ugyanígy nem marad, hiszen megváltoznak a keresleti és a kínálati feltételek azonnal. De gabonában is, mert ha ősszel elvetik az ukrán búzát, az jövőre meglesz, és ha vége a háborúnak, exportálni tud belőle.

Most hátulról kezdtem el, de visszatérünk az első kérdésekre. Azt gondoltam, amíg a jegybankban voltam, de most is azt gondolom, hogy a jegybank helyesen cselekszik. Helyesen cselekedett akkor is, amikor egy monetáris expanziót hajtott végre lényegében 2018-2019-ben, és forrásokkal látta el a gazdaságot azért, hogy még jobban, még gyorsabban fejlődjön. Maga a high-pressure economy, amit említett, annak az elve az, hogy egy versenyképességi fordulatot hozzunk létre azon keresztül, hogy növekedést gerjesztünk, ami bérikiáramlást gerjeszt, erős béremelkedést, és arra kényszeríti a vállalatokat, hogy mindezt a bérköltséget a lehető legjobban kitermelje hatékonyságugráson keresztül. És akkor lehet hatékonyságot ugrani, ha van versenyképességi és termelékenységi fordulat, és abban az esetben a profitunkban helyet csinálunk annak, hogy ezt a bért már el tudjuk nyerni. Magyarul, alulról kikényszerítéd vagy kikényszerítődik ez a fajta ugrás. Azt gondolom, hogy ez egy helyes lépés volt, a hitelpiacokon keresztül, főként a jegybank mérlegének emelkedésén keresztül megvalósult.

A Covid-válság idején, 2020 áprilisában pedig helyes volt az, hogy azonnal likviditást adott a jegybank a rendszernek, a mérlegét tovább növelte, jelentősen, miközben a költségvetés kiengedett, és ösztönző jelleggel átmenetileg a hiányt magasabbra emelte, mint a hosszú ideig megszokott 3 százalékos hiánycél. Mert a gazdaságot ilyenkor védeni kell a csődöktől, a családokat a megrázkódtatásoktól, mert annak olyan multiplikatív hatása van, amit ha nem teszünk meg, akkor utána nem tudjuk helyreállítani a gazdaságot. És ezt mutatja, hogy milyen gyorsan álltunk helyre, hogy hangsúlyoznám, hogy a 2020-as évben volt egy 4,5 százalékos visszaesésünk,

amit '21-ben egy 7,1 százalékos növekedés kísért. Nagyon egyszerű a matek, lehet szorozgatni, de az egyszerűség kedvéért adjuk össze ezt a két számot. Ha ezt a két számot összeadjuk, kijön az, hogy mennyivel magasabban vagyunk '19-hez képest, 2,6. Ilyen gyorsan ilyen magasán két ország volt még. És nem az a lényeg, hogy mennyire estél vissza listán, hanem a kettőnek az összege. Mert lehetél nyílt gazdaság, lehet egy zárt gazdaság; a lengyelek egy viszonylag zártabb gazdaság, mi nyílt gazdaság vagyunk. Tehát minket ez megrángatott, az export miatt le kellett zárni a határokat. Hát, ne hülyéskedjünk már, persze hogy megrángatott. De a helyreállási képességünk iszonyú gyors volt. És miért tudtunk helyreállni? Azért, mert az ön által említett expanzív monetáris és költségvetési politika, önnel ellentétben én ezt helyesnek gondolom, hogy igenis jó volt, hogy ez kiengedett, különben ez nem történt volna meg. Ennek meg kellett történnie, és helyesen járt el a jegybank is és a költségvetés is, és a költségvetés utána lényegében elkezdte ezt lefaragni, hiszen a tavalyi évben már 7 százalék alatti költségvetési hiányt mértünk, és elindult az államadósság csökkentése. Ha így nézzük, az a tízéves erőfeszítése az Orbán-kormánynak, hogy lehozta az államadósságot 80 százalékról, ha nem lett volna Covid, lényegében '20-ra 65-re, 15 százalékpont, az adta meg a lehetőségét, hogy ilyen sikeresen tudjuk a válságot kezelni. És igen, az államadósság is felment, ahogy a jegybankmérleg fölment, de ez egy válságkezelési tényező volt.

Minisztériumok rendszere. Már többször elhangzott az ellenzék oldaláról ez a felvetés, hogy több minisztérium van, miért kell ennyi gazdasági minisztérium. Azért szeretném jelezni, hogy ezek a feladatok, amelyek most minisztériumba szerveződtek, idáig is megvoltak. Az uniós fejlesztés Gulyás Gergelynél volt, ami átkerül Navracsics Tiborhoz területfejlesztésként. Maga a feladat megvolt. Ha összeszámolják, hogy mennyi miniszter volt felelős a gazdasági tárcáért, azt kapják, hogy ugyanannyi a múltbeli kormányban, mint a mostani kormányban, azzal a különbséggel, hogy ezeket most külön tárcák vagy tárcanélküli miniszterek vezetik, pontosan azért, hogy például a területfejlesztést és a vidékfejlesztést most már ne egy államtitkár képviselje, hanem egy miniszter képviselje, ezzel felemelve a rangját ennek a kérdésnek. Még egyszer: a feladat ott volt, az, hogy ez felemelkedett, azt gondolom, hogy ezt üdvözölni kellene, mert a vidékfejlesztés, ahogy mondtam, olyan örökség, amit be kell pótolni, és fel kell hozni.

Ami a végrehajtást illeti, hogy a gazdasági tárcákért felelős miniszterek hogyan egyeztetnek: van egy kormány, meg van telefon is, meg e-mail is van, meg az emberek beszélnek egymással, leülnek ebédelni. Én szeretnék Varga Mihállyal sokszor leülni ebédelni, és megbeszélni az ország problémáit. Tehát ez egyszerű dolog, tehát beszélnek egymással az emberek, még a miniszterek is. Nagyon erős együttműködés kell, nagyon erős és kreatív gondolkodás, hiszen egy nagyon nehéz helyzetből kezdünk kilavírozni, és ki kell, meg kell oldanunk, akkor vagyunk sikeresek, ha gyorsan és megerősödve fogunk ebből kijönni. Nem gondolom, hogy ebből probléma lesz.

Amit ön kritizált, hogy végrehajtás: az megint egy más dolog. Van a stratégiai szint, a Gazdaságfejlesztési Minisztérium egy stratégiai szint, utána van egy mezoszint, utána van egy végrehajtási szint. Lehet, hogy ezek a szintek elkülönülnek, de szinergiában dolgoznak egymással.

Az, hogy a stratégiát ki találja ki, a gazdaságstratégiai, a gazdaságpolitikai fő irányt, arra meg azt mondom, a miniszterelnök. Ön említette Matolcsy Györgyöt, említette Varga Mihályt, itt vagyok én is, mi a háromszögnek a három pontja vagyunk. Egyenlő oldalú háromszög, de össze vannak kötve a pontok, nem három pont külön. És ha egy háromszöget valaki maga elé képzel, ott mindenki össze van kötve mindenkivel, ez így működik. De ettől függetlenül mi csak a gazdaságpolitikai

javaslattevők vagyunk, a gazdaságpolitikai irányító az a miniszterelnök, minden esetben ő hozza a döntést, és ahogy elhangzott, a felelősség is ott van, a legtöbb felelősség. Ez így helyes.

Ami az uniós kérdéskört illeti: azt gondolom, ez inkább egy politikai kérdés jelen pillanatban, mint egy gazdasági kérdés. *(Elnök: Egyetértünk.)* Magyarország meg akar állapodni az uniós források tekintetében, és mi tényleg úgy érezzük, hogy minden feltételt teljesítünk, és teljesíteni is fogunk az Unió szempontjából. Valahogy érthetetlen az az egész huzavona, hogy az a pénz, ami nekünk jár, miért nincs itt. Ebben az esetben versenyképességi hátrányunk van azokhoz az országokhoz képest, amelyek már rég megkapták ezt. Jelen pillanatban is, már elnézést, aki hozzájutott már az RRF-hez és az energiahatékonyságát átállítja, az sokkal kedvezőbb helyzetben van egy embargó tekintetében, mint Magyarország. Nem véletlen, hogy a magyar állam, a magyar kormány jelen pillanatban 15-18 milliárd eurót kér az Uniótól, valahonnan teremtsen elő. Ez az ára az átállásnak azért, hogy ha bekövetkezik az olajembargó, akkor az üzemanyagár 480-ról 800-ra fog emelkedni. Valakinek ezt kompenzálnia kell. Nem mi okozzuk.

A forintleértékelődés tekintetében annyit tudok mondani, amit szoktam az árfolyamról mondani, hogy az árfolyam piaci folyamatok eredménye. Mindennap kinyit ez a piac, meghatározza, hol az árfolyam. A piac dönti el, hol az árfolyam, főként ő dönti el. Persze, a monetáris politikának hatása van rá, de az árfolyamot a piac mozgatja ebben a helyzetben.

Az, hogy egyes megnyilvánulások vagy történések, amit ön említett a velem történt dolgokra, hogyan reagál rá a piac, arra meg azt tudom mondani, hogy soha ezeknek ne higgyen, mert a spekuláció és a spekulációs mozgások mindig a volatilitáson keresnek. Tehát ha belemehetünk egy kicsit a szakmázásba: a hírek mindig mozgatják a piacot, akár jók, akár rosszak. Tehát nem tudni, hogy az én helyem jó volt vagy rossz, ehhez csak ezt akarom mondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ószintén nagyon szépen köszönöm a tételes válaszait minden szempontból, az én kérdéseimre és minden más feltett kérdésre, amelyek elhangzottak.

Nézek mindenfelé, hogy van-e még bárkinek kérdése a bizottsági tagok közül. Amennyiben nincsen, akkor még egyszer csak annak hadd fussak neki, hogy ilyen tételesen válaszolt kérdésekre, ez csodálatos, és őszintén köszönöm szépen. És ha tényleg nincsen több kérdés vagy észrevétel... *(Jámbor András Imre: Én még!)* Bocsánat, nem láttam, elnézést! Jámbor András!

Újabb kérdések és válaszok

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Kétségtelen, az eddigi témáktól eltérő, de a Posta hogyan kerül a portfólióba? A másik pedig, hogy 2020 januárjában volt egy nagyon sajnálatos öngyilkosság a kelebiai postán, amelyben az öngyilkosságot elkövető postai alkalmazott elég keményen bírálta a Posta felsővezetését abban a tekintetben, hogy azok a plusz hatékonysági elvárások, pluszüzemágak, amelyek bejönnek, milyen szinten zsákmányolják ki a munkavállalókat. Itt is most ezek a hatékonysági kérdések hangzottak el, ebben a tekintetben milyen átszervezések várhatók a Postánál, illetve azoknak a dolgozóknak, akik már így is túlterheltek a Postánál, hogyan lesznek megoldva a dolgaik? Illetve a másik kérdésem pedig az lenne, hogy a szakmai együttműködések között egy csomó gazdasági szereplőt sorolt fel, a szakszervezetek esetleg szerepelnek-e azok között, akikkel kívánnak majd tervezésbeli együttműködést folytatni? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy mondat, nem biztos, hogy egy haláleset kapcsán egy miniszterjelölt úrnak kell reagálni. De megadom a szót, parancsoljon!

NAGY MÁRTON ISTVÁN gazdaságfejlesztési miniszterjelölt: Köszönöm. Először is, a Postának van egy vezetése, van egy vezérigazgatója, van egy elnöke. Ő azért felel, hogy a Posta a kitűzött stratégiai célokat, amit a minisztérium tűz ki, ebben az esetben a Gazdaságfejlesztési Minisztérium, azt végrehajtja. Minden felelősség az övé az operáció tekintetében, a minisztérium - csak azért, hogy a feladatmegosztás hogy van - az üzleti tervben szereplő értékeket nézi meg, hogyan halad ebben, hogyan halad abban a fejlesztések tekintetében. Ebben tudok önnek nyilatkozni. A Postának jelenleg van egy vezetője, lesz is egy vezetője.

Ami a Postát illeti ebből a szempontból, hogy mit keres nálam: a Posta jelen pillanatban szolgáltatások tekintetében három alapszolgáltatást nyújt, az egyetemleges szolgáltatás, a pénzügyi szolgáltatás, a harmadik a csomagküldő szolgáltatás. Ez a három alap. Vannak ingatlanok, ingatlanfenntartás és a többi. Ebből a középsőt pénzügyi szolgáltatásnak hívják, a Posta nemcsak levelet szállít, hanem állampapírokat is elad, biztosításokat is ad el a Posta Biztosító számára, ami jelen pillanatban 30 százalékban a Posta tulajdona, 70 százalékban pedig egy német biztosítótársaság tulajdona. Ez egy pénzügyi szolgáltatás. Ebben az esetben a postás egy levelet visz ki, és egyben egy közvetítői ügynök, ha így fogalmazhatok, pénzügyi szolgáltatásokat eladó ügynök, hiszen amikor eladja a MÁP Pluszt, akkor adott esetben arról döntenek a vidéki polgárok, hogy beteszik-e a pénzüket az állampapírba, vagy elad egy Posta életbiztosítási terméket, vagy elad egy kötelező biztosítást gépjárműre, akkor arról dönt, hogy azt a Posta Biztosítót választja és a többi. Tehát a pénzügyi szolgáltatások a Posta tekintetében fontosak, ezzel tudom ezt a döntést magyarázni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Itt most spontánul nyitottunk egy második kört. Én most az egyenlő pályák, egyenlő esélyek kapcsán errefelé is nézek (*A kormánypárti képviselők felé fordul.*), hogy van-e önök között valaki, aki második körben akarna megszólalni. (*Nem érkezik jelzés.*) Nincsen. Akkor megadnám a szót másodszorra még Bakos Bernadettnek.

BAKOS BERNADETT (LMP): Köszönöm. Akkor most én is több kérdést teszek fel. Az egyik az, hogy akar-e a kormány a globalizáció csődjével foglalkozni, és egy helyi termelésre sokkal jobban alapozó reziliens gazdaságot építeni, vagy inkább továbbra is a külföldi tőke idecsábításában, kiszolgáltatásában és sok száz milliárdos masszív támogatásában látja a feladatát?

Említette az önellátást, ez valóban nagyon fontos terület, de azért ne felejtjük el soha, hogy az ökológiai és a klímakatasztrófa hatásait már érezzük a bőrünkön, és emiatt szerintem elkerülhetetlen a gazdaság környezethasználatának a csökkentése. Mit fog tenni ezért a kormány, hogy a multik megfizessék a szennyezés és a túlhasználat árát, és tesz-e azért a kormány, hogy ne rombolhassák például a végesen fogyó természeti erőforrásainkat? Illetve mit fog tenni a körkörös gazdaságért?

NAGY MÁRTON ISTVÁN gazdaságfejlesztési miniszterjelölt: Köszönöm. Az első kérdésre tudok és akarok válaszolni, a második kérdés a környezetvédelmi miniszter hatásköre. (*Jámbor András Imre: Olyan nincsen sajnós.*) Nem tudom, hogyan vannak beosztva a miniszterjelöltek önökhöz, de ő elmondhatja ezt. Ugye, Palkovics úr felel a körforgásos gazdaságért.

Ami a gazdaságot illeti, hogy mennyire van kiárusítva vagy nem: jelenleg 2010 óta 2021-ig a magyar gazdaságon belül a hazai tulajdon részaránya 49 százalékról 51 százalékra emelkedett. Ma már elmondhatjuk, hogy a hazai gazdaság hazai tulajdonban van. Ez nem minden ágazatra igaz, de átlagban ez a szám.

El kell különíteni olyan ágazatokat, ahol soha nem akarjuk a hazai tulajdont emelni, mert egyszerűen nincs hozzá tudásunk, kapacitásunk. Ilyen az autóipar. Elnézést, hogy ilyen kishitű vagyok, autóipar tekintetében idáig se kerestünk semmit, ezután se biztos, hogy fogunk. Audi, Suzuki, Opel stb. - a német iparnak olyan versenyelőnye van, nem érdemes versenyezni vele. Ebből adódóan támogatni kell a német autóipar hazai jelenlétét, és a kkv-kat kell segíteni, amelyek valójában beszállítanak, hogy a lehető leghosszabb szállítói lánc legyen. Magyarán, mindent itthonról hazai kkv-k tudjanak ellátni a gyárban, csapágyaktól kezdve az egyéb eszközökön keresztül. Ez például egy autóipari kérdés. Kiárusítás vagy nem, ez egy nemzetstratégiai kérdéskör.

A biztosítóknál meg a bankoknál ez pont fordítva igaz: a hazai tulajdont emelni kell. A bankoknál már sikerült, a biztosítóknál meg kell a jövőben hazai tulajdont emelni.

Ilyen az élelmiszer-kiskereskedelmi szektor is, ahol még ezt nem sikerült meglépni. De például az energiaszektornál már sikerült meglépni. Az építőiparnál sikerült meglépni, építőipar-alapanyagánál még nem. A kavicsbányáink nagy része külföldi tulajdonban van. Őrület! A hazai föld és az abból kinyert kő, kavics, homok külföldi tulajdonban van. Mi van? Ezt igenis meg kell változtatni. Tehát ha erre gondol, egyetértek.

Azt gondolom, hogy az elmúlt években - látszott vagy nem - én ezért sokat tettem, hogy ez változzon meg. És én ezen is fogok dolgozni, hogy a jövőben ez változzon meg. Építőipari alapanyag - bele kell menni, a hazai tulajdont erősíteni kell. Élelmiszer-kiskereskedelem - a hazai tulajdont erősíteni kell. A biztosítóknál a hazai tulajdont erősíteni kell. Körülbelül ennyi, addig, míg nem találunk további ágazatokat, amelyek stratégiaileg fontosak, de ezek fontosak.

Mondjuk, az építőipari alapanyagánál az, hogy ekkora bumm volt az építőipari alapanyagból, vas, fa, ezek elszálltak, és ez is a válság következménye, és nem is nagyon beszélünk róla, és észrevettük, hogy van ez? Van egy Ózd, vannak alapanyaggyáraink, vannak bányáink, gazdagok vagyunk ebben, kőolajban, gázban nem, de ebben gazdagok vagyunk, hol van a magyar tulajdon? Hol van az önálló gazdaság képe ebben az esetben? Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most már kizárólag errefelé, megtaláltam a formulát, a rendezői jobboldal felé néznék, hogy van-e önöknek második körös kérdése. *(Nem érkezik jelzés.)* Ha tényleg nincsen, akkor még egyszer köszönjük szépen.

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján döntenünk kell arról, hogy támogatja-e a bizottság miniszterjelölt úr miniszterré történő kinevezését. Tehát szavaznunk kell. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy ki támogatja Nagy Márton István úr gazdaságfejlesztési miniszterré történő kinevezését. Kérem, tegyék fel a kezüket! *(Szavazás.)* 11 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság 11 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett miniszterjelölt úr miniszterré történő kinevezését támogatta.

A napirendi pont lezárását megelőzően szeretném jelezni, hogy a házszabály 134. § (2) bekezdése a) pontja alapján elnöki jogkörben elrendelném, hogy ezt a prezentációt, amit láttunk, csatoljuk a jegyzőkönyvhöz.

Ezzel a napirendi pontot lezárom. Még annyit szeretnék mondani, hogy tényleg köszönöm szépen, miniszterjelölt úr. Őszintén, engedje meg, hogy sok sikert kívánjak munkájához, illetve csapatának munkájukhoz. Bízom benne, hogy a ciklus során sűrűn fogunk találkozni önnel, és köszönhetjük üléseinken. Ön az előadásában említette ezt a külső politikai kohéziót, én ebbe belegondolnám magunkat is, a bizottságot is, úgyhogy azt kérem szépen, hogy tekintsen minket, a Költségvetési bizottságot partnerének, támogasson minket előkészítő anyagokkal, szakmai háttéranyagokkal, hogy ebben a külső politikai kohézióban is a közös munkát közösen tudjuk folytatni, és tudjunk együttműködni.

Hogy el tudjunk búcsúzni miniszter úrtól és csapatától, egy perc szünetet elrendelnék, de aztán egyebekkel folytatnánk. Köszönjük.

NAGY MÁRTON ISTVÁN gazdaságfejlesztési miniszterjelölt: Köszönjük szépen. *(Munkatársával távozik az ülésről.)*

(Szünet: 13.16 - 13.18)

Egyebek

ELNÖK: Ha mindenki itt van... *(Körülnéz a teremben.)*, és mindenki itt van, akkor köszönöm a türelmet, és az egyebekkel folytatnánk. Ennek a napirendi pontnak a tárgyalását megnyitom. *(Jelzésre:)* Aelnök úrnak megadom a szót.

DR. SZÚCS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Csak arra szeretném kérni elnök urat, hogy a határozati házszabálynak megfelelően, amikor majd kérdéseket intéz, akkor a szokásjognak megfelelően adja át az elnöklést, pontosan azért, mert az elnök részrehajlás nélkül vezeti az ülést, és ön politikai dolgokat is érintett a felszólalásában. Szeretném, ha továbbiakban is ilyen gyakorlat lenne, és nem futnánk bele ilyen dolgokba. Direkt nem akartam a bizottsági meghallgatást ezzel megzavarni, ezért az egyebek között kérem meg, hogy ezt a következőkben tartsa ön is tiszteletben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen a hozzászólást. Azt tudom mondani, hogy politikusok vagyunk mindannyian, tehát a hozzászólásokban és a kérdésekben nyilvánvalóan politikai szempontokat fogalmazunk meg. Az elnöklésben pedig, remélem, hogy egyet tudunk érteni, maximálisan pártatlan vagyok, hiszen mind a két oldalra folyamatosan nézek. De ha ez az igény felmerül, akkor, gondolom, valamilyen ügyrendi módon erről tudunk legközelebb szavazni, ha ilyen van.

Most már csak bejelentenivalóim lennének, aelnök úr. Három dolgot jelentenék be. Az első, hogy tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 26. §-ának (2) bekezdése szerint minden bizottságnak létre kell hoznia egy albizottságot, amely a bizottság feladatkörébe tartozó törvények végrehajtását, társadalmi és gazdasági hatását, valamint a deregulációs folyamatokat figyelemmel kíséri. Ezért arra kérem szépen majd a frakciókat, illetve a nemzetiségi képviselőt, hogy írásban tegyék meg javaslatukat ezen, úgynevezett ellenőrző albizottság létszámára, tagjaira és elnökére, alelnökeire. Próbáljuk meg lehetőség szerint két héten belül ezt, hogy még ebben a tavaszi ülészakban eleget tudjunk tenni

a törvényi előírásnak. A terv az lenne, hogy a következő utáni ülésen, tehát nem a holnapin, hanem a következő ülésen már erről tudjunk dönteni.

A második, amit az egyebek között szeretnék mondani, hogy tájékoztatnám a tisztelt bizottságot, hogy a következő ülésünket holnap, azaz május 19-én, reggel 8 órakor tartjuk, amelynek napirendi javaslatában Varga Mihály pénzügyminiszter-jelölt úr kinevezés előtti meghallgatása szerepel. Szeretném jelezni, hogy erre az ülésre meghívtam az országos önkormányzati érdekszövetségek elnökeit is.

A harmadik bejelentésem pedig az lenne, hogy az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 109. §-ának (2) bekezdése alapján több alelnök esetén a bizottság a megalakulását követően meghatározza, hogy az alelnökök milyen sorrendben helyettesítik a bizottság elnökét annak akadályoztatásakor. Majd valamikor a soron következő üléseinken szükséges ezt a döntést meghoznunk. Arra kérek mindenkit mind a két oldalról, hogy gondolják át erre vonatkozó javaslataikat. Én máris jelezném, hogy a magam részéről én Szűcs Lajos alelnök urat javaslom majd első helyen helyettesítő alelnökkömnek.

Ha van valakinek az elhangzottakkal kapcsolatban kérdése vagy bármilyen bejelentéssel, észrevétellel, kérdéssel, akkor jelezze, kérem szépen! *(Nem érkezik jelzés.)* Nincsen. Akkor ezt a 2. napirendi pontot is lezárom.

Az ülés berekesztése

Az ülést berekesztem. Köszönöm szépen a részvételt és a munkát. További szép napot mindenkinek! Holnap reggel 8 órakor találkozunk. Köszönöm.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 21 perc)

Vajda Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Podmaniczki Ildikó